nende seas palju sullasid ja ümmardajaid. Wimaks tulli ka üks emma omma seitsme aastase tütrega ja ütles: „laps ei anna mulle rahhu, tahhab ka Testamendi ramatu sada; agga ei ma jõua osta, egga anta muidu, kui et peab siis Gwesusse rahwa ramatu õppima. Käskisin kül, et peab ootma, kunni wannemaks saab ja õppib, agga temma ütleb: emma, kui minna ei wõi weel õppida, eks sinna siis isse õppi minnu eest? — Nüüd, armas ramatu-mees, tullin küssima, kas se korda lähhäb, et omma lapse eest õppin?“ — Kül lähhäb korda! kostsin minna, polle ju muud tarwis, kui et õppite. — Emma ja laps römustasid wägga. Nõnda olli luggu weel mitmes küllas; õppimisse himmu sai allati suremaks.

Agga tahhate ka teada, mis kassu sest õppimisest olli. Kui senna küllasse pari ku pärast jälle tullin, kutsusin õppijad ja muud rahwast kokku. Õppijad piddid siis 10 ehk 15 kaupa ette tullema ja ühhest suust otsekui lauldes Paulusse ramatu Gwesusse rahwale luggema; teggid sedda wägga illusaste, sest ollid õppinud sure holega. Ommeti läks mul kaks õhtut tarwis enne kui köik ollid loetatud. Ja iggakord püüdsin ka neile lühhidelt ärraselletada, mis naad luggenud. Selle jures näggin, et selletus kergemini

nende mele jäi, kes epistli sõnnad peast teadsid. Kui köik ollid luggenud, küsisin, kas neil himmu olleks weel teist epistli ramatut õppida. Ütlesid, et se mõtte neilgi olnud; ja wata, olli enne jo peale sadda õppijat, nüüd tulli weel 60 jure, nõnda et peaaegu köik norem rahwas ja suur hulk wannemaid inimessi Pühha Kirja sõbraks ollid sanud. Kui kegi ei tahtnud õppida, sellele sedda arwati häbbiks, et ta head ärrapõlgas. Laste wannemad räkisid mulle, kuida lapsed hommiku warra ja õhtu hilja loewad ja murret peawad ja isseärranis pühhapäwal kokku tullewad, teine teist loetama ja seltsis õppima, kuida üldse nüüd perredes, ja kus agga rahwas kokku saab, tõsisemad juttud kuulda, kui enne sedda. „Nüüd wast“, — ütles mõnni halli peaga wanna, — „nüüd wast, kui lapsed õppima hakkawad, tunneme kui wägga kahju, et meie nores põlwes õppetust ei olnud! Oh et wõiksime lapsiks sada ja ueste peale hakkada! Õppime kül nüüdgi weel, agga mis on süggisene öis kewwadise wastu? Ommeti olgu Jummal tännatud, et sedda weel enne surma kuulda ja nähha saime, kust mõnni terra meiegi süddamesse langeb!“ —

Olli seal ka üks tüttarlaps, kes 16. aastaga pimmedaks sanud ja peale sedda wägga waene